Raad van State

200709070/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/45214 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 18 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

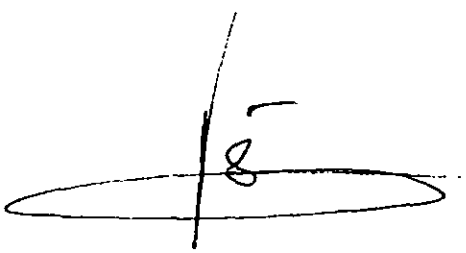
w.g. Van der Spoel
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

205.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

13

POLITIE

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door M.C.F Sterk
Telefoon 020-6598161
Fax 020-5598280
V-nummer / Zaak / Zaak - 09/07/2007
Datum 30/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

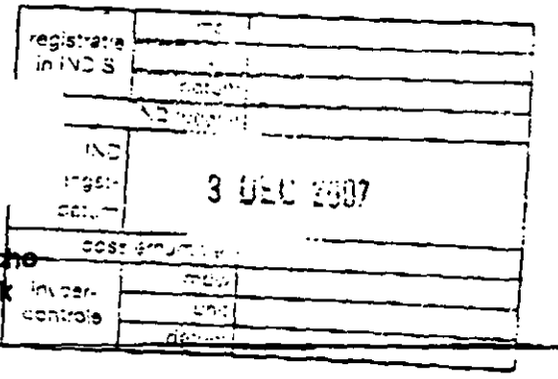
Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Marcel Cornelis Fredericus Sterk, brigadier van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Tunesië
Nationaliteit(en)	:	Tunesische
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

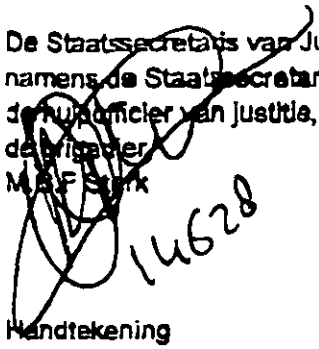
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

ONTVANGST TIJD 5. DEC. 7:55 AFDRUK TIJD 5. DEC. 8:18

Plaats : Amsterdam
Datum : 30/11/2007
Tijd : 14:15 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
M.A.F. Stark

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

ONTVANGST TIJD 5. DEC. 7:55 AFDRUK TIJD 5. DEC. 8:19

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/45214

V-nr.:

inzake: geboren op , van gestelde Tunesische nationaliteit.
verblijvende op de Detentieboot Zaandam te Zaandam, eiser,
gemachtigde: mr. C.A. Madern, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. J. Raaijmakers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 30 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 4 december 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 11 december 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig K.R. Al-Tamimi, tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.
Ten eerste ontbreekt er een reëel zicht op uitzetting. Dit blijkt uit het volgende. Van 30 juni 2002 tot 4 november 2002 heeft eiser in bewaring verbleven. Deze bewaring werd opgeheven wegens onvoldoende zicht op uitzetting. Vervolgens heeft eiser van 28 maart 2003 tot 2 november 2003 in bewaring verbleven. Tijdens deze bewaring is eiser gepresenteerd bij de Tunesische autoriteiten, maar dit heeft geen resultaat opgeleverd. Van 2 januari 2004 tot 20 september 2004 heeft eiser voor de derde maal in bewaring verbleven. Tijdens die bewaring is eiser wederom gepresenteerd bij de Tunesische autoriteiten, alsmede bij de Marokkaanse autoriteiten. Deze presentaties hebben evenmin enig resultaat opgeleverd. Ten slotte is de vierde bewaring, die duurde van 2 februari 2007 tot 13 mei 2007, opgeheven omdat andere belangen zouden prevaleren. Verweerder heeft daarop een schadevergoeding aan eiser toegekend. Uit het feit dat schadevergoeding is toegekend, kan worden

afgeleid dat de bewaring niet is opgeheven in verband met een belangenafweging, maar vanwege onvoldoende voortvarend handelen van verweerder en derhalve vanwege het gebrek aan zicht op uitzetting. Gezien het feit dat het slechts zes maanden geleden is dat de eerdere bewaring van eiser is opgeheven en er geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn aangevoerd, bestaat er ook thans geen zicht op uitzetting en is de huidige bewaring onrechtmatig.

Ten tweede handelt verweerder onvoldoende voortvarend. Uit het dossier blijkt dat aan eiser reeds op 10 juli 2007 is medegedeeld dat na de strafrechtelijke detentie waarin eiser destijds verbleef toepassing zou worden gegeven aan artikel 50, derde lid, van de Vw 2000. Vervolgens heeft verweerder nagelaten om enige uitzettingshandelingen te verrichten tot aan de vreemdelingenrechtelijke inbewaringstelling. Dit is in strijd met de bij uitzetting vereiste voortvarendheid. Eiser verwijst hiervoor naar de uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 juli 2007 (JV 2007/470), van 29 augustus 2007 (JV 2007/470) en van 29 oktober 2007 (ve07001985, gepubliceerd op migratieweb).

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.
De oplegging en voortduring van de bewaring zijn rechtmatig. De laatste bewaring is opgeheven in verband met een belangenafweging die in het voordeel van eiser uitviel. Gezien het feit dat die bewaring niet is opgeheven wegens een gebrek aan zicht op uitzetting, hoeft er thans geen sprake te zijn van nieuwe feiten en omstandigheden om de huidige inbewaringstelling te rechtvaardigen.

Voorts handelt verweerder voldoende voortvarend. Immers, op 15 augustus 2007 heeft verweerder een verzoek aan verschillende landen uitgebracht om de dactyloscopische gegevens van eiser te controleren. Derhalve is reeds tijdens de strafrechtelijke detentie van eiser een aanvang gemaakt met de uitzettingshandelingen. Daarnaast heeft direct na de vreemdelingenrechtelijke inbewaringstelling op 30 november 2007 een identiteitsgehoor plaatsgevonden. Bovendien zal op de dag na de zitting een vertrekgesprek met eiser worden gevoerd, waarna de regievoerder bekijkt welke handelingen er verder zullen worden verricht.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft. Eiser heeft evenmin bestreden dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

Niet is gebleken dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt. De eerdere bewaring in 2007 is opgeheven wegens een belangenafweging. Nu die bewaring niet is opgeheven wegens het ontbreken van een zicht op uitzetting, is het niet nodig om thans te onderzoeken of er sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht op uitzetting thans niet ontbreekt. Evenmin kan het feit dat bij de opheffing van de eerdere bewaring in 2007 een schadevergoeding is betaald, leiden tot het oordeel dat een reëel zicht op uitzetting thans ontbreekt. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn standpunt dat een reëel zicht op uitzetting ontbreekt voorts gewezen op de eerdere bewaringen en presentaties. De rechtbank is van oordeel dat gezien het tijdsverloop sinds de vorige bewaringen niet gezegd kan worden dat thans een reëel zicht op uitzetting ontbreekt.

Evenmin is gebleken dat verweerder niet heeft voldaan aan zijn inspanningsverplichtingen gedurende de strafrechtelijke detentie dan wel het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand neemt. Immers, op 15 augustus 2007, tijdens de strafrechtelijke detentie van eiser, heeft verweerder reeds een aanvang gemaakt met de voorbereiding van de uitzetting door een verzoek aan verschillende landen uit te vaardigen om de dactyloscopische gegevens van eiser te controleren. Vervolgens heeft op 30 november 2007, direct na de inbewaringstelling, een identiteitsgehoor plaatsgevonden. Ten slotte staat op 12 december 2007 een vertrekgesprek met eiser gepland.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 18 december 2007 door mr. J. Jonkers, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. L.C. Talsma, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 18 DEC 2007

Conc.: LT
Coll: CB
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

MADERN & BERENDSEN

ADVOCATEN

Weteringschans 120
1017 XL Amsterdam
Telefoon 020 - 623 11 71
Telefax 020 - 626 59 41
www.advocatenamsterdam.nl
E-mail info@advocatenamsterdam.nl

mr C. A. Madern (Cassatie)

in samenwerking met
mw mr N. D. Groeneveld
mw mr M. M. Altena-Sta Gerhoet

RAAD VAN STATE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
24 DEC 2007
AAN: VB
BEHANDELD DOOR: PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 GC 's GRAVENHAGE
per gewone post en per telefax: 070 - 365 13 80

Datum 24 december 2007
Onze ref CAM/far
Uw ref
inzake geboren op van Tunesische nationaliteit /
Hoger beroep vreemdelingenbewaring

Hoogedelgestreng College,

Bijgaand zend ik u in tweevoud - eenmaal per fax en eenmaal per gewone post - een hoger beroepschrift tegen de daaraan gehechte uitspraak d.d. 18 december 2007 van de Rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, Vreemdelingenkamer, met verzoek dit in behandeling te willen nemen en mij hieromtrent te berichten.

Hoogachtend,
Uw dr.

C.A. Madern

bijlage

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd.

Madern & Berendsen Advocaten
betreft een samenwerkingsverband
tussen afzonderlijke advocatenpraktijken

Stichting Beheer Derdengelden
Madern & Berendsen Advocaten
rek nr 49.78.48.104 bij
ABN Amro te Amsterdam

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

HOGER BEROEP VREEMDELINGENBEWARING

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Tunesische nationaliteit, te dezer zake woonplaats gekozen hebbende te 1017 XT Amsterdam aan de Weteringschans 120, ten kantore van de advocaat en procureur Mr C.A. Madern, die door appellant tot bepaaldelijk gevolmachtigde is gesteld en die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn dit hoger beroepschrift in te dienen;

1. Appellant stelt hierdoor hoger beroep in tegen de uitspraak van 18 december 2007 van de Rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, Vreemdelingenkamer, met registratienummer AWB 07/45214. Een kopie van die uitspraak treft u hierbij aan.

2. Tegen deze uitspraak worden door/namens appellant de navolgende grieven aangevoerd:

   I. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen dat er geen sprake is van voortvarendheid aan de zijde van verweerder;

   II. Ten onrechte heeft de Rechtbank de schending van de inspanningsverplichtingen van verweerder gedurende de strafrechtelijke detentie niet onrechtmatig geacht.

   Ten onrechte heeft de Rechtbank de belangenafweging niet in het voordeel van eiser laten uitvallen.

   III. Ten onrechte heeft de Rechtbank aan de eerdere bewaringen en de daarin behaalde of liever de juist niet behaalde resultaten niet de gevolgtrekking verbonden dat er ditmaal (ook) geen zicht op uitzetting is.

   IV. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen dat er geen sprake is van voldoende voortvarend handelen aan de zijde van verweerder.

   V. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen dat er geen zicht op uitzetting van appellant is binnen een redelijk termijn

   VI. Ten onrechte heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard en heeft de Rechtbank de bewaring niet opgeheven.

3. **Toelichting op de grieven**

3.1. Appellant is begin juli 2007 strafrechtelijk aangehouden. Op 10 juli 2007 werd aan appellant de mededeling ex art. 50 lid 3 Vreemdelingenwet gedaan.

Verweerder was derhalve van de situatie van appellant op de hoogte. Afgezien van het rondsturen van het dactyloscopisch signalement van appellant heeft verweerder niets gedaan.

Anders dan de Rechtbank meent appellant dat deze schending jegens hem wel degelijk onrechtmatig is. Dit klemt temeer daar de stafrechtelijke detentie in feite een puur vreemdelingenrechtelijke basis heeft: de ongewenstverklaring.

Bovendien was verweerder daar al vrijwel direct vreemdelingenrechtelijk bij betrokken (mededeling ex art. 50 lid 3 Vw).

Er is dan ook geen sprake van voortvarendheid aan de zijde van verweerder, daaraan doet de korte duur van de bewaring niets af.

3.2. Appellant is voorts van mening dat een afweging van de belangen juist in zijn voordeel behoort uit te vallen.

Appellant heeft al eerder diverse lange perioden in vreemdelingenbewaring doorgebracht:

1. 30-1-02 tot 4-11-02 - opheffing vanwege onvoldoende zicht op uitzetting;
2. 28-3-03 tot 7-11-05 - opheffing na presentatie Tunesië, met andere woorden op 21-10-03 nog geen LP;
3. 20-1-04 tot 20-9-04 - lp-aanvragen Tunesië en Marokko, maar na 9 maanden geen zicht op uitzetting;
4. 2-2-07 tot 30-5-07 - opheffing omdat andere belangen prevaleerden.

In deze laatst genoemde bewaring, was namens appellant aangetoond, dat verweerder omtrent eerdere lp-trajecten geen duidelijkheid had verschaft en nu opeens een taalanalyse nodig vond. Bovendien heeft verweerder schadevergoeding verleend, hetgeen verweerder bij een belangenafweging waarbij andere belangen prevaleren niet zou doen. Er was derhalve geen zicht op uitzetting. Dat was de reden voor opheffing van de bewaring.

Daar komt bij dat er thans sprake is van een herhaaldelijke inbewaringstelling binnen 1 jaar. Appellant attendeert uw Raad dat op de uitspraak van Uw ABRvS d.d.27-11-2007, 2007067011. In deze uitspraak was eveneens sprake van een herhaalde inbewaringstelling binnen 1 jaar en 3 weken.

Er is geen sprake van nova in de zaak van appellant, zodat de inbewaringstelling thans onrechtmatig is.

Dit maakt de bewaring van aanvang af (30-11-07) onrechtmatig, zodat van aanvang van deze bewaring appellant in aanmerking behoort te komen voor schadevergoeding (zie Uw uitspraak ABRvS d.d. 29-10-2007, 07001985).

3.3 In Uw uitspraak van ABRvS 16-7-07 Jv 2007, 417, is overwogen dat bij beoordeling van de vereiste voortvarendheid aan de zijde van verweerder, ook de individuele feiten en omstandigheden van de vreemdeling (= appellant) dienen te worden betrokken.

Eén van die omstandigheden is dat verweerder na de mededeling ex. artikel 50 lid 3 Vw op 10-7-2007 tot de inbewaringstelling van 30-11-07 helemaal niets heeft gedaan, geen enkele uitzettingshandeling heeft ondernomen.

Volgens Uw uitspraak van 29-8-07 Jv 2007/470 had verweerder binnen 14 dagen na 10-7-2007 al moeten beginnen met uitzettingshandelingen. Dit is niet gebeurd.

Appellant is van mening dat het dactyloscopisch onderzoek geen uitzettingshandeling is. Zelfs als dit wel als uitzettingshandeling kan worden gezien, dan nog is dat niet binnen 14 dagen na 10-7-07 gebeurd. Het is pas op 15-8-2007 rondgestuurd.

Ingeval Uw Raad van mening is dat de 14 dagen termijn, waarbinnen verweerder moet beginnen met de uitzettingshandelingen pas op 30-11-07 een aanvang neemt (verweerder is van mening dat dit op 10-7-2007 een aanvang neemt, zijnde de datum van de mededeling ex. artikel 50 lid 3 Vw), dan nog heeft verweerder te rekenen vanaf 30-11-2007 ook geen uitzettingshandeling verricht.

Onjuist is het standpunt van verweerder dat direct na de inbewaringstelling op 30-11-07 een identiteitsverhoor heeft plaatsgehad. Op 30-11-07 vond het verhoor ex. artikel 50, respectievelijk 59 Vw jo. 5.2 Vb plaats. Dat vond plaats om de maatregel van bewaring op te leggen.

REDENEN WAAROM: appellant U Hoogedelgestreng College eerbiedig verzoekt

I. De beslissing van de Rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, d.d. 18 december 2007, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, te bepalen dat de inbewaringstelling van aanvang af onrechtmatig is geweest en voortduring daarvan in strijd is met de wet;

II. Te bepalen dat verweerder/appellant van aanvang van de inbewaringstelling (30-11-07) schadevergoeding behoort toe te kennen;

III. De Staatssecretaris van Justitie te veroordelen in de kosten van beide instanties.

Amsterdam, 24 december 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde